

ganske vist anset for hellig og ukrænkelig, men under de nuværende Krigsforhold havde den maattet finde sig i at træde tilbage paa mange Punkter. Det er i og for sig ganske rigtigt, men det Lovforslag, vi i Dag behandler, har jo ikke noget som helst at gøre med Krigsforholdene, det er netop et Lovforslag, som skal gælde under normale Forhold og maaske mest under normale Forhold. Vi haaber, at den Ordning, her bliver truffet, skal gælde endogsaa en lang Aarrække ud i Fremtiden, hvori der ikke foreligger nogen som helst Grund til at gøre ekstraordinære Afvigelser i allerede bestaaende Forhold, og saa synes jeg, at der netop kunde være gode Grunde til at vise, at man fremdeles holder paa Ejendomsretten, der er Grundlaget for hele vor formueretlige Ordning, at de Afvigelser, som er sket, kun er sket af Hensyn til de overordentlige Forhold, men at Ejendomsretten bevarer sin Betydning, saa snart man kommer tilbage til ordinære Forhold, saa snart man igen bevæger sig paa et normalt Grundlag. Der er ogsaa i det høje Folketing faldet Ytringer i denne Retning, jeg anerkender navnlig de Udtalelser, der faldt fra Ordføreren i Folketinget, og som netop gik ud paa, at man havde søgt paa alle Punkter at bevare og beskytte Ejendomsretten. Den gode Villie har altsaa utvivlsomt været til Stede, men det forekommer mig ikke, at det ganske er lykkedes at opnaa Formaalet, saaledes som Lovforslaget er affattet. Jeg skal i saa Henseende først tillade mig at henlede Opmærksomheden paa § 1, andet Stykke, hvor der tales om, at Almenheden kan faa Adgang til at færdes i Naturen, hvor Færdselen kan finde Sted uden at tilside sætte Hensynet til den private Fred eller Husfreden. Det forekommer mig, at der ogsaa er andre Hensyn end Hensynet til den private Fred og Husfreden, som har Krav paa at komme i Betragtning. Hensynet til den paagældende Ejers økonomiske Forhold, hans Erhverv og hans Bedrift har dog ogsaa Krav paa at komme i Betragtning. Ganske vist er Forholdet det, at hvis den paagældende Ejer kommer til at lide økonomisk Skade, kan han faa Erstatning derfor, men man maa erindre, at Erstatning altid kun er et Surrogat for det, der skal erstattes, og man bør ikke tvinge Ejeren over fra Nydelsen af sin Ejendomsret til blot Erstatning, naar der ikke er gode og afgørende Grunde dertil. Jeg vilde derfor ønske, at § 1, andet Stykke, blev noget bredere formuleret, saaledes at det ikke blot var Hensynet til den private

Fred eller Husfreden, der skulde tages i Betragtning, men ogsaa den paagældende Ejers øvrige Interesser.

Endvidere forekommer det mig, at Bestemmelsen i § 19 om Adgangen til den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred er for vidt formuleret, gaar Ejendomsretten for nær. Det vil ses, at Adgangen til Strandbredden i al Almindelighed gives alle og enhver, forudsat at de er til Fods. Nævnene træder først i Virksomhed, dersom der forekommer Hindringer for en saadan Færdsel. Jeg vilde finde, at det var langt bedre stemmende med Ejendomsrettens naturlige Beskyttelse og ogsaa langt bedre stemmende med det, der er Lovforslagets Princip, om Nævnet straks traadte i Virksomhed, om Forholdet altsaa var det, at der overhovedet først gaves Adgang til fri Færdsel paa den udyrkede Strandbred, efter at Nævnene havde været i Virksomhed, havde undersøgt de forskellige Interesser, som gør sig gældende, ligesom naar der er Tale om Færdsel andre Steder, og eventuelt havde tilkendt den paagældende Ejer Erstatning.

Endvidere forekommer det mig, at det er meget vidtgaaende overfor de vedkommende Ejere, naar der i § 5 ikke blot gives Adgang til at forhindre, at Ejeren forstyrrer Naturen, men ogsaa Adgang til at paalægge Ejeren at indrette et vist Fredningsomraade paa en bestemt Maade og at aabne en Udsigt, altsaa træffe helt nye Foranstaltninger. Hvis man vil sætte dette paa Spidsen, kunde man jo komme ganske overordentlig vidt. Jeg kunde nævne et Forhold, som jeg daglig har for Øje ude paa Frederiksberg. Alle ærede Medlemmer ved sikkert, at der i sin Tid har været en glimrende Udsigt fra Frederiksberg Bakke, og de ved sikkert ogsaa, at denne Udsigt for største Delen er blevet spærret ved Byggeføretagender dels paa Frederiksberg og dels paa Københavns Grund. Paa Frederiksberg interesserer man sig naturligvis meget for Udsigten fra Frederiksberg Bakke. For nogle Aar siden ofrede Frederiksberg Kommunalbestyrelse 40,000 Kr. paa at bevare en lille Del af denne Udsigt, nemlig for at forhindre, at der blev opført høje Huse mellem Frederiksberg Bakke og den gamle Frederiksberg Kirkegaard, saaledes at man i hvert Fald bevarede Udsigten til Frederiksberg Kirke og Kirkegaard. Det er imidlertid kun en meget lille Del af Udsigten, man fik bevaret ved at ofre de nævnte 40,000 Kr.; skulde man retablere Udsigten, som den tidligere har været,